Lietas arhīva Nr. K29-0911-19/7
ECLI:LV:RLPT:2019:1217.11520029819.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 17. decembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Anita Dzērve,
piedaloties prokuroram Mārim Garjānim,
aizstāvei Vitai Tanasi,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties narkotisko vielu ietekmē.

2019. gada 20. martā ap plkst. 14.30 /pers. A/, atrodoties narkotisko vielu – tetrahidrokanabinola skābes, kokaīna metabolītu – metilekgonīna un benzoilekgonīna, hašiša (marihuānas) kanabinoīdu – iespaidā, kā arī bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības nav iegūtas noteiktā kārtībā), vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu *Audi A4* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ Rīgā, pa Prūšu ielu no Maskavas ielas puses Rušonu ielas virzienā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā atzina, izdarīto nožēloja. Uzturēja pirmstiesas procesā izteikto lūgumu pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas, jo viņš vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties narkotisko vielu ietekmē.

Apsūdzētā vaina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurora un aizstāves viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas izdarīja mazāk smagu noziegumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- administratīvi sodīts (lietas 30., 40., 69.-70., lapa);
- agrāk sodīts (lietas 58., 71.-74., 80.-85., 130.-136., 144-146. lapa) pēdējo reizi:
- ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 15. jūlija spriedumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta pirmajā daļā, piemērojot Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 1 (vienu) mēnesi un piespiedu darbu uz 260 stundām;
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka neprecējies, apgādībā trīs bērni, bez darba līguma strādāja celtniecībā, ir dzīvesvieta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts pret satiksmes drošību.

Prokurors lūdza /pers. A/ noteikt sodu: īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem. Aizstāve prokurora lūgto sodu lūdza mīkstināt un ņemt vērā, ka /pers. A/ apgādībā atrodas trīs bērni, sieva nestrādā, jo rūpējas par bērniem.

Tiesa nepievienojas ne prokurora, ne aizstāves lūgtajam soda mēram, ņemot vērā minēto.

Nesamērīgi mīksta soda noteikšana neveicina soda prevencijas uzdevumu izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014. gada 30. septembra lēmums lietā Nr. 11519004512, SKK –306/2014*).

Tiesa secina, ka /pers. A/ sods nosakāms Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijas ietvaros reāla brīvības atņemšanas soda veidā uz sešiem mēnešiem, ko tiesa konkrētajos apstākļos uzskata par atbilstīgu un taisnīgu sodu. Tiesa ir pārliecināta, ka /pers. A/ izolēšana no sabiedrības ar šādu brīvības atņemšanas sodu spēs atturēt viņu no turpmākas noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Šādu secinājumu tiesa izdarījusi, analizējot apsūdzētā

personību, jo /pers. A/ šo noziedzīgo nodarījumu izdarīja nedzēstas sodāmības laikā, kas liecina par viņa attieksmi pret morāles un likuma normām. Arī /pers. A/ apgādībā esošie bērni nav spējuši viņu atturēt no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa, izvērtējot /pers. A/ attieksmi pret noziedzīgo nodarījumu pret satiksmes drošību, atzīst, ka viņa noziedzīgās darbības, vadot transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atrodoties narkotisko vielu ietekmē, apdraud visu citu satiksmes dalībnieku dzīvību un veselību. Tiesa secina, ka /pers. A/ tomēr līdz šim nav sapratis savas kļūdas, nav izdarījis secinājums par līdzšinējās uzvedības nepieļaujamību.

Brīvības atņemšana /pers. A/, samērojot šo apsūdzētā tiesību ierobežojumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir ne vien attaisnojama un pieļaujama, bet arī nepieciešama soda represīvo un preventīvo mērķu sasniegšanai.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka apsūdzētajam noteiktais soda mērs par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ir individualizēts, samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu un tā mīkstināšanai nav likumīga pamata.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (*Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08*).

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. A/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš ir izdarījis 2019. gada 20. martā, tātad pirms Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 15. jūlija sprieduma.

Tiesa secina, ka šajā gadījumā, nosakot apsūdzētajam sodu, piemērojami Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumi, jo pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā "Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu un viens atbildību pastiprinošs apstāklis par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Tiesa ņem vērā /pers. A/ nekritisko attieksmi pret piespriestajām piespiedu darba stundām, tādējādi tiesas ieskatā galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

/pers. A/ piemērojams Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana –, kurš paredzēts kā obligāts. Tiesa atzīst, ka tas piemērojams uz pieciem gadiem.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Krimināllikuma 70.^{10} pants noteic, ka mantas īpašā konfiskācija ir noziedzīgi iegūtas mantas vai noziedzīga nodarījuma izdarīšanas priekšmeta, vai ar noziedzīgu nodarījumu saistītas mantas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. Mantas īpašā konfiskācija nav kriminālsods.

No lietas materiāliem redzams, ka /pers. A/ vadītā automašīna *Audi A4* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, nepieder apsūdzētajam (lietas 12.-13. lapa), līdz ar to mantas īpašā konfiskācija nav piemērojama.

Ievērojot ziņas par /pers. A/ personību, piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – grozāms uz apcietinājumu līdz spriedums stāsies spēkā.

Soda izciešanā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 15. jūlija sprieduma no 2016. gada 19. aprīļa līdz 2016. gada 20. aprīlim, no 2017. gada 26. jūlija līdz 2018. gada 26. janvārim, no 2018. gada 13. jūlija līdz 2018. gada 7. novembrim, un no 2019. gada 15. jūlija līdz 2019. gada 15. oktobrim, un izciestās 32 (trīsdesmit divas) piespiedu darba stundas.

Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 7)^{2} punktā noteikts, ka procesuālie izdevumi ir izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmes konstatēšanai veiktajām pārbaudēm, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmās daļas definējumam ar tiesas nolēmumu ir piedzenami no notiesātajiem.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka Medicīniskās pārbaudes protokolā veiktās pārbaudes rezultātā /pers. A/ konstatēta narkotisko vielu ietekme, ir konstatēts narkotisko vielu reibums atbilstoši 2018. gada 27. novembra Ministru kabineta noteikumu Nr. 719 "Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 27.6. punktam (lietas 7. lapa).

Saskaņā ar minēto noteikumu 35. punktu, ja transportlīdzekļa vadītājam medicīniskajā pārbaudē konstatē Ceļu satiksmes likumā noteikto alkohola koncentrāciju asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, vai šo noteikumu 27.3., 27.4., 27.5., 27.6., 27.7., 27.9., 27.11. un 27.12. apakšpunktā minēto stāvokli, medicīniskās pārbaudes izdevumus sedz transportlīdzekļa vadītājs, iemaksājot attiecīgo naudas summu tās iestādes budžeta kontā, kuras darbinieks nosūtījis transportlīdzekļa vadītāju uz medicīnisko pārbaudi.

Šādos apstākļos un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. pantu procesuālie izdevumi par narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaida konstatēšanai veikto pārbaudi 277,10 EUR piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 15. jūlija spriedumu, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 5 (pieciem) mēnešiem, piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Soda izciešanu skaitīt no 2019. gada 17. decembra.

Nākamajā darba dienā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes /pers. A/ atbilstoši dzīvesvietai jāreģistrējas Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā piespiedu darba izpildes uzsākšanai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu soda izciešanas laikā ieskaitīt izciesto brīvības atņemšanas sodu pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019. gada 15. jūlija sprieduma no 2016. gada 19. aprīļa līdz 2016. gada 20. aprīlim, no 2017. gada 26. jūlija līdz 2018. gada 26. janvārim, no 2018. gada 13. jūlija līdz 2018. gada 7. novembrim), un no 2019. gada 15. jūlija līdz 2019. gada 15. oktobrim, izciestās 32 (trīsdesmit divas) piespiedu darba stundas.

Izciešamais piespiedu darba stundu skaits: 228 (divi simti divdesmit astoņas).

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – grozīt uz – apcietinājumu – līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ procesuālos izdevumus 277,10 EUR (divi simti septiņdesmit septiņi *euro*, 10 centi) par narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes noteikšanai veikto pārbaudi Valsts policijas labā, reģ. Nr. 90000099040, Valsts kasē TRELLV22, LV96TREL2140091033000, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei – 30 dienas no nolēmuma spēkā stāšanās dienas. Maksājuma mērķis: krimināllieta Nr. 11520029819; medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 1771 (20.03.2019.). Procesuālo izdevumu nomaksu apliecinoši dokumenti nekavējoties iesniedzami Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese . A. Dzērve